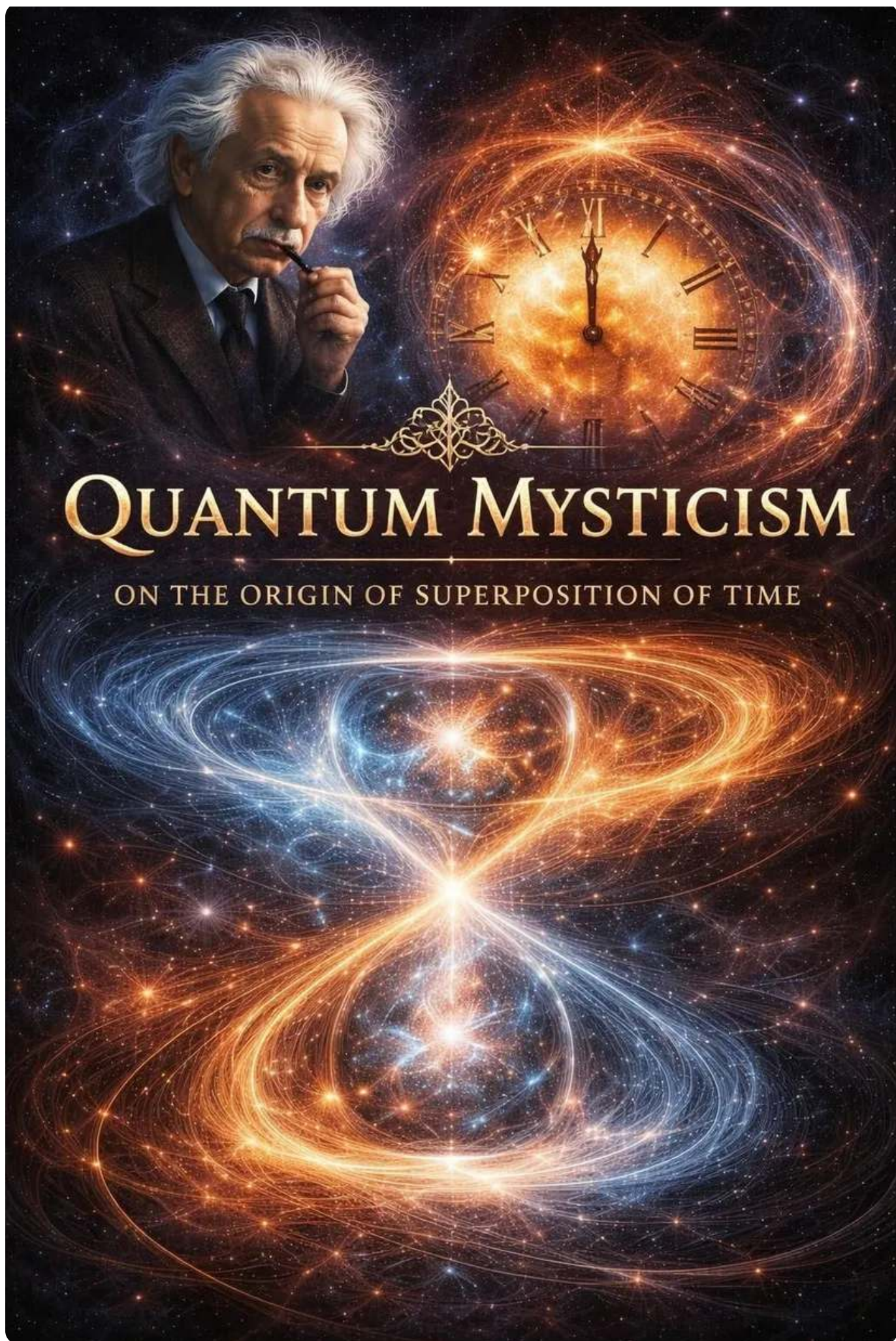

QUANTUM MYSTICISM

ON THE ORIGIN OF SUPERPOSITION OF TIME

Kosmická filozofie

Porozumět vesmíru skrze filozofii

Volný přístup k filozofickým knihám.

Dostupné ve **42 jazycích** s vysokou jazykovou kvalitou díky AI překladu.

Přístup ke knize

Číst online

Stáhnout PDF/ePub

cz.cosmicphilosophy.org/quantum-mysticism/

Vytištěno 29. března 2026

CosmicPhilosophy.org

Obsah

1. Kvantová mystika

1.1. Porušení matematiky

1.2. Empirická past

1.3. Mystické myšlení

1.4. Dogma úplnosti

1.5. Záv

KAPITOLA 1.

Kvantová mystika

O původu superpozice 🕒 času

V březnu 2026 publikoval vědecký mediální portál Earth.com článek shrnující stav kvantové fyziky:

“*Provázané částice sdílejí spojení, které jim umožňuje okamžitě spolu „komunikovat“. To znamená, že měření jedné částice okamžitě ovlivňuje stav druhé, bez ohledu na jejich vzdálenost. Jakkoli nepochopitelný se koncept kvantového provázání může zdát, již není předmětem debaty, zda je pravdivý či nikoliv.*

(2026) Rychlost kvantového provázání poprvé změřena – je příliš vysoká na to, aby ji bylo možné pochopit

Zdroj: [Earth.com](#)

Článek popularizoval studii publikovanou v Physical Review Letters – nejprestižnějším fyzikálním časopise – jejímž autorem je Prof. Joachim Burgdörfer, Prof. Iva Březinová, tým z TU Wien, 🇦🇹 Rakousko a tým z 🇨🇳 Číny (W. Jiang et al.).

Podle výzkumníků studie měřením attosekundových zpoždění během fotoionizace, procesu zahrnujícího laserový záblesk

atomu, který uvolní elektron a zanechá iont, zachytili „zrod“ kvantového provázání. A protože jejich matematický model nedokázal definovat ani předpovědět jediný čas odchodu, došli k závěru, že elektron existuje v „superpozici různých časů vzniku“.

Phys.org a TU Wien citovaly výzkumníky s následujícími ontickými tvrzeními:

To znamená, že čas vzniku elektronu, který odlétá, není v principu znám. Dalo by se říci, že elektron sám neví, kdy opustil atom. Je v kvantově-fyzikální superpozici různých stavů. Opustil atom jak v dřívějším, tak pozdějším časovém okamžiku.

A:

Na kterém časovém okamžiku to „skutečně“ bylo, nelze zodpovědět – „skutečná“ odpověď na tuto otázku v kvantové fyzice jednoduše neexistuje.

Zkoumání logického rámce studie odhaluje hluboké logické omyly a vnitřní rozpor.

KAPITOLA 1.1.

Porušení matematiky

Základem mimořádného tvrzení studie je porušení matematiky.

Ve standardním kvantovém formalismu je 🕒 čas striktně parametr. Je to externí souřadnice, vůči níž se systém vyvíjí. Není a nikdy nebyl kvantově pozorovatelnou veličinou. Neexistuje samoadjungovaný „časový operátor“ s vlastními stavy.

Tvrdit, že elektron je v „superpozici časů“, znamená zacházet s časem jako s fyzikální pozorovatelnou veličinou se specifickými vlastními stavy (stavem „dříve“ a stavem „později“). Autoři obcházejí základní matematické definice vlastního oboru, aby přeměnili souřadnicový parametr ve fyzikální paradox. To není považováno za formální chybu, ale za ustálenou vědu špičkovým časopisem.

KAPITOLA 1.2.

Empirická past

Kromě porušení matematiky vytváří ústřední tvrzení studie nevyhnutelnou logickou past týkající se jejích vlastních empirických dat.

Experiment využívá laserové rušivé události, která funguje jako definovaná referenční 🕒 hodinová soustava. Při měření tento systém poskytuje vysoce specifické, koherentní kvantové hodnoty – konkrétně opakovatelnou korelaci průměrně ~232 attosekund vázanou na energetický stav zbylého iontu.

Autoři používají tuto korelaci ~232 attosekund jako primární empirický podpis své teorie. Přesto v témže dechu tvrdí, že skutečný čas vzniku „v kvantové fyzice jednoduše neexistuje“.

To nutí studii k fatálnímu logickému rozcestí:

- ▶ **Cesta A (Logická konzistence):** Čas vzniku existuje komplementárně k energii iontu. Základní invazivnost měření brání současnému určení obou, ale korelace mezi nimi je měřitelná.
- ▶ **Cesta B (Volba autorů):** Čas vzniku neexistuje a elektron je v superpozici více časů.

Chyba v cestě B: Pokud vlastnost neexistuje, měření nemůže poskytnout koherentní korelaci *týkající se této vlastnosti*. Korelace ~232 attosekund nemůže být změřena, pokud neexistuje skutečný čas ke korelaci.

KAPITOLA 1.3.

Mystické myšlení

Empirickou past spouští kategorická chyba týkající se základní invazivnosti měření. Pro znalost času vzniku by pozorovatel potřeboval pasivně sledovat odchod elektronu. Protože měření vyžaduje interakci, je to fyzikálně nemožné.

Tváří v tvář této nevyhnutelné empirické hranici autoři provádějí specifickou sekvenci logických chyb charakteristických pro mystické myšlení:

1. **Dosažení hranice:** Přiznat, že *a priori* znalost času vzniku je nemožná, **aniž by bylo zmíněno**, že dostupné vysvětlení

této základní neschopnosti je invazivnost empirického měření.

2. **Odmítnutí logického řešení:** Odmítnout logicky konzistentní pohled, že vlastnost existuje, ale nemůže být současně specifikována kvůli komplementaritě.
3. **Vynalezení paradoxu:** Místo toho spekulovat, že elektron fyzicky zaujímá více časů současně.
4. **Vymazání hodnoty:** Prohlásit, že „skutečný“ čas vzniku „v kvantové fyzice neexistuje“.

Profesor Burgdörfer:

*Dalo by se říci, že **elektron sám neví**, kdy opustil atom. Je v kvantově-fyzikální **superpozici** různých stavů. Opustil atom jak v dřívějším, tak pozdějším časovém okamžiku.*

KAPITOLA 1.4.

Dogma úplnosti

Sekvence logických chyb není náhodou interpretace. Je to motivovaný obranný mechanismus chránící klíčové institucionální dogma fyziky: Dogma úplnosti.

Historický původ tohoto dogmatu spočívá v proslulém článku z roku 1935 od Einsteina, Podolského a Rosena (EPR), který položil následující otázku: „Lze považovat kvantově-mechanický popis fyzikální reality za úplný?“

Následná debata Einstein–Bohr byla zásadně vystavěna kolem úplnosti. Einstein argumentoval, že protože kvantová matematika poskytuje pouze pravděpodobnosti, je logicky neúplná – chyběly jí proměnné. Institucionální odpověď, zastávaná Nielsem Bohrem, tvrdila, že kvantová mechanika je úplná, ale musíme přijmout, že realita před měřením postrádá definitivní vlastnosti. Bohrov pohled se stal převládající doktrínou.

Tento mandát spočívá na předpokladu Matematického realismu: víře, že matematický formalismus není jen prediktivním nástrojem, ale může představovat doslovný popis vesmíru.

Logický důsledek tohoto dogmatu je rigidní: pokud je formalovažován za úplný, pak nelze jakékoli selhání matematiky v poskytnutí definitivní odpovědi svádět na matematiku. Selhání musí být promítnuto do fyzické reality. To je motivace za pozorovaným mystickým myšlením.

Prohlášením, že skutečná hodnota času narození „*v kvantové fyzice neexistuje*“, autoři stud PRL používají dogma úplnosti, aby ochránili matematiku před označením za neúplnou.

KAPITOLA 1.5.

Záv

Když nejprestižnější fyzikální časopis světa publikuje studii, která vyžaduje popření vlastních empirických dat, aby udržela paradox „*mnoha současných časů*“, a když mainstreamová vědecká média kodifikují tutéž logiku prohlášením debaty o kvantovém

provázání za „uzavřenou“, dokazuje to, že kvantová mystika není anomálie, ale status quo.

Když vaše teorie vyžaduje, aby elektrony zapomněly svou vlastní historii, aby zapad do rovnic, neobjevili jste podstatu elektronu – odhalili jste omezení rovnice.

— Filosof kvantové fyziky (2026)

Referenční studie: Časová zpoždění jako attosekundová sonda interelektronické koherence a provázání (Physical Review Letters)

Kosmická filozofie

Porozumět vesmíru skrze filozofii

Vytištěno 29. března 2026

Tato kniha je dostupná ve 42 jazycích na
CosmicPhilosophy.org.

Online e-čtečka

PDF

ePub

Zdroj: cz.cosmicphilosophy.org/quantum-mysticism/